

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Węgrom
(Sprawa C-115/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek akcyzowy od alkoholu i napojów alkoholowych — Dyrektywa 92/83/EWG — Ustalenie stawek podatku akcyzowego — Produkcja na zlecenie alkoholu etylowego w gorzelnii podlegająca stawce zerowej — Zwolnienie z podatku akcyzowego produkcji alkoholu etylowego przez osoby prywatne)

(2014/C 175/14)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Barslev i A. Sipos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciele: M. Z. Fehér, K. Szijjártó i K. Molnár, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Naruszenie art. 19–21 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316, s. 21) w związku z art. 22 ust. 7 tej dyrektywy, a także z art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316, s. 29) – Ustalenie podatku akcyzowego – Produkcja na zlecenie alkoholu etylowego w gorzelnii podlegająca stawce zerowej – Zwolnienie z podatku akcyzowego produkcji alkoholu etylowego przez osoby prywatne

Sentencja

- 1) Poprzez przyjęcie i stosowanie przepisów przewidujących, że na określonych w nich warunkach produkcja na zlecenie alkoholu etylowego w gorzelnii podlega stawce zerowej, a produkcja alkoholu etylowego przez osoby prywatne jest zwolniona z podatku akcyzowego, Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na podstawie art. 19–21 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych, zmienionej aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, w związku z art. 22 ust. 7 tej dyrektywy oraz art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych.
- 2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix przeciwko Région wallonne

(Sprawa C-225/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Odpady — Dyrektywa 75/442/EWG — Artykuł 7 ust. 1 — Plan gospodarowania — Odpowiednie miejsca i urzędnicy do unieszkodliwiania odpadów — Pojęcie planu gospodarowania odpadami — Dyrektywa 1999/31/WE — Artykuły 8 i 14 — Składowiska posiadające zezwolenie lub działające już w dniu transpozycji tej dyrektywy)

(2014/C 175/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Strona pozwana: Région wallonne

Przy udziale: Shanks SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Conseil d'État – Wykładnia art. 7 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, s. 39), a także art. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30) – Unieszkodliwianie odpadów – Pojęcie planu gospodarowania odpadami – Przepisy krajowe niezezwalające na prowadzenie składowiska odpadów końcowych poza lokalizacjami przewidzianymi w tym planie gospodarowania odpadami – Ustanawiający odstępstwo przepis umożliwiający odnowienie, już po wejściu tego planu gospodarowania odpadami w życie, zezwoleń na prowadzenie składowisk odpadów końcowych, które zostały udzielone jeszcze przed wejściem tego planu w życie – Pojęcie planu i programu

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, zmienionej decyzją Komisji 96/350/WE z dnia 24 maja 1996 r., należy interpretować w taki sposób, iż krajowy przepis normatywny taki jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, który stanowi – w drodze odstępstwa od zasady, zgodnie z którą nie można zezwolić na utworzenie składowiska odpadów końcowych poza miejscami przewidzianymi w planie gospodarowania odpadami, którego sporządzenia wymaga ten przepis – że składowiska odpadów końcowych, których dotyczy zezwolenie wydane przed wejściem w życie tego planu, mogą po tej dacie być przedmiotem nowych zezwoleń dotyczących tych samych co wcześniej nieruchomości, nie stanowi „planu gospodarowania odpadami” w rozumieniu tego przepisu dyrektywy po zmianach.

Artykuł 8 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, zmienionej dyrektywą Rady 2011/97/UE z dnia 5 grudnia 2011 r., nie sprzeciwia się jednak krajowemu przepisowi normatywnemu takiemu jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, który może mieć podstawę prawną w art. 14 tej dyrektywy i znajdować zastosowanie do składowisk odpadów posiadających zezwolenie lub już działających w momencie transpozycji tej dyrektywy, jeśli tylko spełnione są pozostałe warunki, o których mowa w tym art. 14, czego sprawdzenie należy z kolei do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. – Acino AG przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa C-269/13 P) (¹)**

[Odwołanie — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Zawieszenie wprowadzenia do obrotu pewnej partii produktów leczniczych zawierających substancję czynną Clopidogrel — Zmiany pozwoleń na dopuszczenie do obrotu — Zakaz dopuszczenia do obrotu — Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 i dyrektywa 2001/83/WE — Zasada ostrożności — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia]

(2014/C 175/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Acino AG (przedstawiciele: R. Buchner i E. Burk, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Šimerdová i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)